

Lom Hösten 2006

Sista Norge blev till LOM

Frövi
Raggarn
Gnesta
Tysken
Pålle

Dag 1:

Som vanligt när vi kör så är det fint väder, så även i dag, när jag står och väntar på Frövi vid Statoil i Fagersta. Vi är för fjärde året på väg till Lom. Janne, som Frövi heter, kommer på utsatt tid, fyller upp tanken, å strax är vi på väg mot Borlänge där vi stämt möte med Raggarn. Det fina vädret som jag försökte med i början är inte vad som sagts. Nej, det formligen öser ner, men en äventyrare lägger bara sånt väder till samlingarna, biter ihop och drar vidare.

Raggarn står under taket vid Statoil i Borlänge å önskar nog att hans chef ska ringa om en extrakörning så han slipper resan i detta, ett av sommarens värsta, regnväder. Raggarn har till den här turen skaffat nytt regnställ, ett gult av märket Clas Ohlsson, som redan saknar en del vitala delar, som t.ex. knappar, men fiffig som han är fixar till det med ett par nålar som han snott i kullans syskrin tidigare i veckan, vi får se vad det går för. Jag och även Frövi kör i allvädersställ numera, och slipper fundera om vad som är lämpligt att ha på sig för tillfället.

Kanske är de det myckna regnandet som tar kål på Frövis fotbeklädnad, för det blir att stanna i Malung för inskaffande av nya täta doningar. Nu börjar tusenlapparna att gå åt, för även ett par nya handskar måste införskaffas. Dom förra flög åt helv... i ett lika kraftigt oväder i Norge i våras, han glömde lägga ner dom i väskan när det böts till regnvantar. Nu är det dags att dra vidare, grabben ler som en sol i sina nya pjukk, men han har köpt dom i onödan. Dojorna hinner inte ens bli fuktiga, för som i trollslag slutar regnet, och solen följer oss resten av resan.

I Sälen blir det förplägning på en av ortens förstklassigare näringsställe. När förtäringen intagits och en del artiklar shoppats i saluboden, dyker nåt främmande upp på torget. De vi först trodde va en sån där höbal med plast runt, visade sig, när plasten tagits av, vara vår vän Tysken.

Helmut, som haft annat för sig på förmiddagen, har för att slippa stanna och böka, kört i regnställ hela vägen upp.

Några mil kvar upp till Tandådalen, där vår stuga väntar, går som ett huj, och efter det att det tankats för morgondagen, sitter vi snart och myser med en kall och lite nötter. Det bekanta knattret från Gnestas 600 hörs och skaran är fulltalig.

Dag 2:

I strålende väder kör vi idag via Rörbäcksnäs å Kroksättra till Norska gränsen. Vägen ner till Midskogberget bjuder oss på en del överraskningar bestående av några friska skutt i nyfixade lappningar av vägbanan.

Tysken, som packat sin cykel, på ett för oss rutinerade touringrävar skrämmande sätt, tappar nästan hela gepäcket i ett av de halsbrytande sprången. Ett kort stopp och med hjälp av remmar, från en godhjärtad kamrat, fixas persedelpåsen fast på bågen och sällskapet tar fart igen.

I Elverum blir det kaffe på torget, köp av Norska kontanter, och för Gnesta, som inte gjorde som vi i går, tankning.

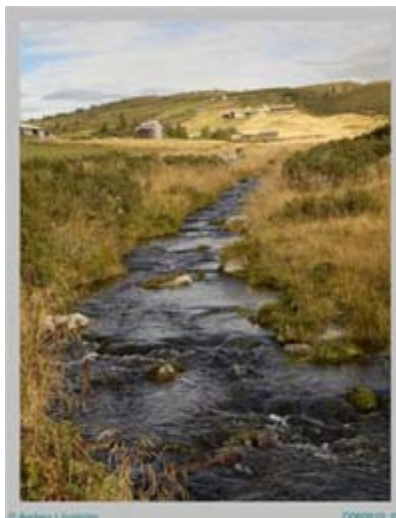
Nissehuset och ljustöperiet, som tidigare deltagare tyckt vara "Kärringställen" körs förbi utan att tårar fälls, och snart är vi nere i Gudbrandsdalen. E6:an tar oss snabbt upp till Mjösbrua. Vi lämnar den trygga vägen för att köra på en för oss ny sträckning upp till Dokka.

Två mil upp genom Snertingdal för oss till butiken i Nykirke, där vi slickar i oss varsin glass i solvärmen. På rekommendationer av en i orten boende kör vi den lilla vägen ner till Dokka. -Pass på hålen, ropar innebyggaren när vi far iväg.

Hade han sagt det tidigare så hade vi valt den längre vägen, men nu är vi här och de tre milerna på den Norska crossbanan klarades med stor skicklighet.

Fortsätter nu på bekanta gamla sträckor och far förbi igenkänningstecken som Etnedal, där vi bott vid några tillfällen, Aurdal, där "Raggarn" tog befälet över Janne. Kan inte låta bli att upprepa den händelsen.

" Ett kort stopp vid Fagernes, följt av en viss uppkommen reorganisation i färdledet, gjorde att Anders fick agera rotechef för de sista två cyklarna. Genast infann sig ett kaos. Och efter endast ca 500 meters körning tappade bakre enheten kontakten med de övriga. Lika hastigt som sekundvisaren rör sig, var vi helt ensamma, förlorade till slumpens skördar.

Efter en kopp kaffe och därefter ett allvarligt taktiksnack med raggarn, att inte göra om det fatala misstaget igen, var hans platts att ligga sist i ledet, spikad för resten av resan. Han hade givit vår ledsagare en strängare och allvarligare min under några korta kritiska minuter.

Efter den uppkomna rasten, kryssade vi vidare mot dagens slutmål, kampingstugan 4,5 mil bort, strax utanför Etnedal".

Hungern som började redan innan Dokka, påminner oss om att det är dags för ett besök på Hydro. De sex mil mellan Dokka å Fagernes är som evigheter när man är sugen, men nu är vi framme. Frövi å jag spisade här när vi for förbi tidigare sommas, så med en stigfinnars minne hittar vi Hydro, och får stilla vår hunger för tillfället.

Med Hydrokorv i magen och soppa till maskinerna från samma leverantör kör vi de åtta milerna genom det enormt natursköna Slidre för att i Vang, vid Vagnsmjösa, överväldigas av det höga bergen som stupar ner i sjön. Det är här, vid vägen upp till Tyinkryset, som "myset" börjar.

Ett kort stopp vid Kryset och vi är på väg upp och över fjället till Moadalen.

" Veien gjennom Moadalen er lagt i voldsomt terreng, og stor forsiktighet må utvises selv om det bare er noen få store slyng og tre tunneler. Praktfull utsyn fra veiens nederste del mot Övra Årdal" från NAF veibok.

Övre Årdal passeras på låg höjd och snart står vi vid foten av fjället som ska föra oss upp till Turtagrö. www.tindevegen.no/ .

Fardalen börjar med en backe som påminner om en specialslalombana, det va några ben ute i

svängarna. Sedan kom en härlig fjällövergång som bara störs av en bom mitt på fjället, det kostar nämligen 25 pix även för oss knuttar att köra här, men det är det värt.

Nere vid Turtagrö blir det kaffe och kaka, kostar åxå en del, men som nån formulerade sig, det ska ju fraktas hit.

Stugan i Lom är väl inte vad vi väntat, ligger lite bakom utan koll på vad som händer på campen, men vi ska ju bara sova här så det får duga.

Träffar Unicorn på Nordals, där vi sväljer i stora bitar några pizzor och tar ut innehållet ur ett par öl. Men som sedvanligt så tar en dag på hojen på potenserna så det blir att tryna in någorlunda skapligt i kväll.

Dag 3:

Raggarn å Tysken har bestämt sig för Geiranger, Frøvi, Gnesta och jag för att ta Gamla Strynfjällsvein. Efter en välsmakande frukost kör vi tillsammans upp till Pollfoss där vi stannar och kollar lite.

Vi skiljs vid Grotli där Gamla Stryn börjar. Gamla Stryn är naturligtvis en grusväg. Avgrunder, inte så höga men utan typ vägräcken, kantar den, hal som en ål, krokiga och för offroadbågar ypperliga väg.

Å, som inte det skulle räcka, molnen. Ja molnen, som för oss vanliga människor är nåt på himlen, slickar den nu av fukt genomskitiga vägen och gör sikten till något som vi tidigare bara upplevt på Valdresflya, men skit den som ger sig. Ett par fina skott med kameran, och Gnesta har bevisen att vi varit där.

Det är nu, när vi kör ner Videdalen som dusören kommer. Möjlighet att se ner genom dalen ända till Strynvatn, går inte att med ord framställa, det må upplevas. Beslutar att fara ner till Uppstyn för att hitta nåt att förtära.

www.jostedalsbre.no blir målet för dagen innan vi återvänder hemåt. Gnesta, som har offroadbåge, kör samma väg, Frövi o jag tar tunnlarna i retur till Grotli, där vi glider in på en litet mellanmål i väntan på att Gnesta ska dyka upp.

Vi har redan tidigare bestämt att spise gemensamt med Unicorn i dag, så det blir att snabbt snygga till sig och frisera håret, så att vi ser presentabla ut när vi går på värds huset. Men då, mitt i prepareringen, dundrar det på gården och två Vulcans står vid våra cyklar. Det är VRS-kamrater från Dokka som kört en sväng över dan, för att hälsa på. (Jag hade anonserat på VRS hemsida att vi skulle köra till Lom) Det artade det sig till ett kort möte, för Dokkarna va

hungriga och hade 20mil (Norska) hem och vi skulle ju snygga till oss inför middan. Tyvärr så fick vi inte så lång stund med våra gäster från Dokka. Vi får hoppas på ett nytt möte nästa år. Efter middagen, som va deliciös, blev det fotografering och sånt som hör till, typ ses på puben ikväll, bla bla.

Tror att det bara va en, från vårt sällskap, som besökte Fjoset på lördagkvällen, men han va strax hemma igen. Man blir ju som sagt sliten av mc-åka..

Dag 4:

I dag är det hemåt som gäller. Efter en ypperlig frukost packas det och vi säger adjö till stugan i Lom för den här gången. Tanken va att köra hem med en övernattning men det blev andra order så sent som till starten.

Frövi å Tysken va tvungna att köra hem för att börja jobba på måndan, dom skulle köra raka spåret Gudbrandsdalen ner. Raggarn Gnesta å Jag skulle köra via Idre ner, men det blev en helt annan ordning.

Vi hade sällskap ner till Ringeby, där Gnesta tog farväl efter att vi smuttat lite Hydrokaffe. Tysken lät vi köra sin egen väg efter en paus vid Hydro i Hamar. Raggarn Frövi å jag körde på gamla väl inkörda vägar, Midskogberget, Lutnes, Rörbäcksnäs och den alltid lika goa vägen ner till Torgåsmon. Lite käk i Malung innan vi släpper Raggarn i Grangärde.

Frövi tar av i Ludvika, och jag kör Route 66 hem.

Tack grabbar för den här resan!
PållePe